

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL IAȘI

Iași, Str. Elena Doamna, nr. 1A, cod poștal 700398
telefon 0232-217808, fax 0232-255907, 0232-217808
e-mail ca-iasi@just.ro, operator de date cu caracter personal nr. 3067

Secția pentru litigii de muncă și asigurări sociale

Nr. 5201/A/2015
8 ianuarie 2016

MINUTA

**întâlnirii privind problemele de drept interpretate și aplicate neunitar,
în materia litigiilor de muncă și a asigurărilor sociale,
în trimestrul III-IV/2015**

- Joi 10 decembrie, ora 12⁰⁰ -

I.1. Titlul: Competența teritorială în cazul coparticipării procesuale

<i>Materia:</i>	Litigii de muncă
<i>Subcategoria:</i>	Drept procesual civil
<i>Obiectul din ECRIS:</i>	Obligația de a face – încadrarea în grupă de muncă
<i>Actul normativ incident:</i>	Art. 269 din Codul muncii, art. 59 NCPC, art. 210 din Legea 62/2011.
<i>I.4. Doctrină:</i>	Al. Țiclea, Codul muncii comentat, Ediția a VI a, 2015, pg.325-326
<i>I.5. Decizii ale Curții Constituționale, CEDO, CJUE:</i>	Nu a fost identificată.
<i>I.6. Practica ÎCCJ și a altor instanțe:</i>	Nu a fost identificată.

I.2. Prezentarea problemei juridice, cu arătarea situației de fapt:

În situația în care, într-o acțiune în materia dreptului muncii, unii dintre reclamânți au domiciliile în județul Iași, iar alții au domiciliile în alte județe, unele complete de judecată resping excepția necompetenței teritoriale a Tribunalului Iași, reținând cauza spre competență soluționare, iar alte complete declină cererile spre competență soluționare tribunalelor în ale căror circumscripții se află domiciliile reclamanzilor.

Rezumatul soluției însușite, în unanimitate de judecătoria prezenți: este în sensul incidenței dispozițiilor **art. 269 alin.3 C.pr.civ** potrivit căroră ”Dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de Codul de procedură civilă pentru coparticiparea procesuala activă, cererea poate fi formulată la instanța competentă pentru oricare dintre reclamanți.”

II.1. Titlul: Răspunderea patrimonială a salariatului față de angajator. Analizarea de către instanță a faptei ilicite în cadrul răspunderii patrimoniale în condițiile în care pentru aceeași faptă salariatul a fost sancționat disciplinar și nu a contestat decizia

Materia:	Litigii de muncă
Subcategoria:	Răspunderea patrimonială
Obiectul din ECRIS:	Răspundere patrimonială
Actul normativ incident:	art. 271 Codul muncii art. 252 alin. 3 și 5 din Codul muncii
III.6. Practica ÎCCJ și a altor instanțe:	Nu a fost identificată

2. Prezentarea problemei juridice, cu arătarea situației de fapt:

Din analiza dispozițiilor art. 271 Codul muncii rezultă că pentru a exista raspundere patrimonială este necesar să fie întrunite cumulativ următoarele condiții de fond: calitatea de salariat la angajatorul păgubit, **fapta ilicită și personală a salariatului**, săvârșită în legătură cu munca sa, prejudiciul cauzat patrimoniului angajatorului, raportul de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciu, vinovăția salariatului.

În condițiile în care salariatul a fost sancționat disciplinar de către angajator pentru aceeași faptă ce constituie temeiul cererii de atragere a răspunderii patrimoniale, iar decizia de sancționare nu a fost contestată de salariat, instanța verifică existența faptei sau reține că este dovedită prin decizia sancționatorie necontestată?

Rezumatul soluției însușite în unanimitate de judecătoria: se impune a fi analizată decizia sub aspectul valorii probatorii în privința elementelor răspunderii patrimoniale.

Argumentetele soluției însușite de majoritatea judecătorilor prezenți:

În cazul în care sancțiunea disciplinară nu a fost contestată, decizia sancționatorie nu are putere de lucru judecat, luarea la cunoștință de către salariat a acestei decizii nu îl lipsește de posibilitatea unui control jurisdicțional al existenței faptei și al caracterului ilicit al acesteia într-un proces distinct, privind atragerea răspunderii patrimoniale.

Decizia sancționatorie va fi analizată din punct de vedere al forței sale probante sub aspectul faptei, dat fiind faptul că este un înscris emis de angajator.

III. Jurisprudența Curții Europene de Justiție în materia litigiilor de muncă:
Cauza C-266/14 Federación de Servicios Privados del sindicato Comisiones obreras – **Protecția securității și a sănătății lucrătorilor – Directiva 2003/88/CE – Organizarea timpului de lucru – Noțiunea ”timp de lucru” – Lucrători itineranți – Lipsa unui loc de muncă fix sau obișnuit – Timp de deplasare de la domiciliul lucrătorilor la primul client și de la ultimul client la domiciliul lucrătorilor.**

Prin hotărârea pronunțată, **Curtea de Justiție declară că atunci când, precum în situația în cauză, lucrătorii nu au un loc de muncă fix sau obișnuit, timpul de deplasare pe care acești lucrători îl consacră deplasărilor zilnice de la domiciliu la locurile în care se află primul și, respectiv, ultimul client desemnați de angajatorul lor constituie „timp de lucru” în sensul acestei directive.**

**Președintele Secției pentru conflicte de muncă și asigurări sociale de la
CURTEA DE APEL IAȘI,**

Judecător P.D.